

- 2) miejsce, datę i godzinę zwrotu rzeczy lub dokumentu,
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres właściciela albo osoby upoważnionej do odbioru rzeczy lub dokumentu,
- 4) określenie rzeczy lub dokumentu oraz opis ich stanu przed i po użyciu przez policjanta, ze wskazaniem ewentualnych uszkodzeń powstałych w trakcie użycia, a w odniesieniu do pojazdu — także markę, numer rejestracyjny, ilość paliwa oraz przebieg według wskazań licznika zainstalowanego w pojeździe,
- 5) oświadczenie osoby, o której mowa w pkt 3, o stanie odbieranej rzeczy lub dokumentu,
- 6) podpisy policjanta dokonującego zwrotu rzeczy lub dokumentu oraz osoby, o której mowa w pkt 3.

2. W razie zgłoszenia przez osobę, o której mowa w ust. 1 pkt 3, zastrzeżeń co do określonych w protokole danych dotyczących stopnia uszkodzenia albo zużycia rzeczy lub dokumentu, jednostka Policji dokonująca zwrotu może powołać rzeczoznawcę w celu rozpatrzenia zgłoszonych zastrzeżeń.

§ 11. Rzeczy lub dokumenty nie odebrane przez właściciela w uzgodnionym terminie przechowuje się w depozycie właściwej jednostki Policji.

§ 12. Przepisy § 8—11 dotyczące właściciela rzeczy lub dokumentu stosuje się odpowiednio do posiadacza rzeczy lub dokumentu.

§ 13. Zasady i tryb przyznawania świadczeń odszkodowawczych przysługujących w razie utraty życia lub poniesienia uszczerbku na zdrowiu albo szkody w mieniu w czasie udzielania lub w związku z udzielaniem policjantowi pomocy regulują odrębne przepisy.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 września 1990 r. w sprawie szczegółowego trybu korzystania przez policjantów z pomocy instytucji państwowych, jednostek gospodarczych, organizacji społecznych i obywateli (Dz. U. Nr 70, poz. 408).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

502

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 sierpnia 1996 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rodzajów gruntów, które uważa się za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

Na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127, Nr 103, poz. 446 i Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 47, poz. 212 i Nr 131, poz. 629, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 31, poz. 118, Nr 84, poz. 384, Nr 85, poz. 388, Nr 89, poz. 415 i Nr 123, poz. 601, 1995 r. Nr 99, poz. 486 oraz z 1996 r. Nr 5, poz. 33 i Nr 90, poz. 405) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1991 r. w sprawie określenia rodzajów gruntów, które uważa się za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. Nr 72,

poz. 313, z 1992 r. Nr 49, poz. 224 oraz z 1993 r. Nr 74, poz. 349), w § 1 w pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w lit. c) skreśla się przecinek i dodaje wyrazy „oraz sądów, prokuratur i zakładów poprawczych,”;
- 2) po lit. g) dodaje się lit. h) w brzmieniu: „h) pod obiekty przeznaczone na siedziby sądów, prokuratur i zakładów poprawczych,”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

503

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 sierpnia 1996 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie nadania statutu Ministerstwu Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1989 r. o utworzeniu urzędu Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej (Dz. U. Nr 73, poz. 434 i z 1991 r. Nr 7, poz. 24) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 maja 1995 r. w sprawie nadania statutu Ministerstwu Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej (Dz. U. Nr 61, poz. 311) w § 3 w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
„3) Departament Współpracy z Zagranicą i Integracji Europejskiej,
4) Departament Polityki Rolnej i Regionalizacji,”
- 2) po pkt 16 dodaje się pkt 17 i 18 w brzmieniu:

„17) Biuro Informacji i Analiz,
18) Biuro Informatyki”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

504

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 sierpnia 1996 r.

w sprawie Pełnomocnika Rządu do Spraw Polskiego Dziedzictwa Kulturalnego za Granicą.

Na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 30, poz. 163, Nr 64, poz. 387 i Nr 73, poz. 433 i 434 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pełnomocnik Rządu do Spraw Polskiego Dziedzictwa Kulturalnego za Granicą, zwany dalej „Pełnomocnikiem”, inicjuje i koordynuje działania w zakresie ochrony polskiego dziedzictwa kulturalnego za granicą.

2. Pełnomocnik działa w ramach struktury organizacyjnej Ministerstwa Kultury i Sztuki.

§ 2. 1. Do zadań Pełnomocnika należy w szczególności:

- 1) w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych, wykonywanie umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, w zakresie ochrony polskiego dziedzictwa kulturalnego za granicą,
- 2) prowadzenie ewidencji ruchomych i nieruchomych dóbr kultury związanych z Polską, a znajdujących się za granicą w wyniku grabieży wojennych, zmian w przynależności państwowej niektórych terytoriów oraz nielegalnego wywozu,
- 3) gromadzenie danych dotyczących okoliczności utracenia ruchomych dóbr kultury i możliwości ich restytucji,
- 4) organizowanie poszukiwań utraconych dóbr kultury polskiej za granicą i podejmowanie działań restytucyjnych,
- 5) dokumentowanie „poloniców” o szczególnym znaczeniu dla polskiego dziedzictwa kulturalnego,
- 6) organizowanie i udzielanie pomocy w celu zabezpieczenia i konserwacji dóbr kultury oraz upamiętnienia wybitnych osób lub zdarzeń historycznych związanych z polskim dziedzictwem kulturalnym za granicą,
- 7) promowanie badań naukowych nad polskim dziedzictwem kulturalnym za granicą,
- 8) informacja i propagowanie wiedzy o polskim dziedzictwie kulturalnym za granicą przez publikacje, wystawy i środki masowego przekazu,

9) opieka i pomoc organizacjom i instytucjom emigracyjnym prowadzącym działalność w zakresie nauki, kultury i ochrony polskiego dziedzictwa kulturalnego za granicą, wspieranie muzeów, bibliotek i archiwów,

10) współdziałanie z Naczelnym Dyrektorem Archiwów Państwowych w zakresie ochrony i rewindykacji polskich zasobów archiwalnych za granicą.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1, Pełnomocnik realizuje w stosunku do dóbr kultury w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48, z 1983 r. Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 56, poz. 322 oraz z 1996 r. Nr 106, poz. 496).

§ 3. W toku wykonywania zadań, o których mowa w § 2, Pełnomocnik współdziała w szczególności z Ministrem Kultury i Sztuki oraz Ministrem Spraw Zagranicznych.

§ 4. W celu realizacji zadań określonych w § 2 Pełnomocnik może powoływać zespoły i grupy robocze, a także podejmować współpracę z organami państwowymi i zainteresowanymi instytucjami oraz środowiskami.

§ 5. Pełnomocnik przedstawia Radzie Ministrów roczne sprawozdania ze swojej działalności.

§ 6. 1. Pełnomocnik wykonuje powierzone mu zadania przy pomocy Biura Pełnomocnika, stanowiącego komórkę organizacyjną Ministerstwa Kultury i Sztuki.

2. Biurem kieruje dyrektor powoływany i odwoływany przez Ministra Kultury i Sztuki na wniosek Pełnomocnika.

3. Organizację Biura określa Minister Kultury i Sztuki na wniosek Pełnomocnika.

§ 7. Traci moc uchwała nr 93/90 Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1990 r. w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do Spraw Polskiego Dziedzictwa Kulturalnego za Granicą.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*